

Sygn. akt II K 1084/19

0.1. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2022 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Dominik Mąka

Protokolant: Ilona Krzysztoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 22 stycznia 2021 roku, 5 marca 2021 roku, 7 maja 2021 roku oraz 26 stycznia 2022 roku

sprawy

R. C. (1) syna L. i B. z domu T.

urodzonego (...) w U.

oskarżonego o to, że:

w bliżej nieustalonej dacie nie później niż w dniu 12 lutego 2017 roku w W. woj. (...) podał substancje zabronioną – trimetazydynę (trimetazidini dihydrochloridum) znajdującą się w leku (...) bez wiedzy uczestniczce Mistrzostwo Polski, a to M. M. (1) – zawodniczce klubu (...) w U.

tj. o przestępstwo z art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2018 roku o sporcie w zw. z art. 4 § 1 k.k.

I. niewinnia oskarżonego R. C. (1) od czynu zarzucanego aktem oskarżenia

II. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego R. C. (1) kwotę (...) (tysiąca siedmuset czterech) złotych tytułem wydatków poniesionych przez oskarżonego;

III. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1084/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub			

art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniossek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
o.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. C. (1)	R. C. (1) został oskarżony o to, że w bliżej nieustalonej dacie nie później niż w dniu 12 lutego 2017 roku w W. woj. (...) podał substancje zabronioną – trimetazydynę (trimetazidini dihydrochloridum) znajdującą się w leku (...) bez wiedzy uczestniczące Mistrzostwo Polski, a to M. M. (1) – zawodnicze klubu (...) w U. tj. o przestępstwo z art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2018 roku o sporcie w zw. z art. 4 § 1 k.k. CZYNU NIE PRZYPISANO W ZAKRESIE REALIZACJI ZNAMION STRONY PODMIOTOWEJ	

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
M. M. (1) była zawodniczką klubu (...) z siedzibą w U.. Zawodniczka ta trenowała narciarstwo biegowe. M. M. (1) w tymże klubie trenowała już od czasów szkoły podstawowej. Pokrzywdzona osiągała dość duże w aspekcie lokalnym sukcesy sportowe, mianowicie zdobywała medale Mistrzostw Polski, wyjeżdżała na zawody międzynarodowe, w tym Puchary Ś. czy Uniwersjadę. Natomiast R. C. (1) w klubie (...) pełnił funkcje działacza, w tym czasowo także jego prezesa oraz trenera.	Wyjaśnienia oskarżonego R. C. (1) k. 354-355,k.424-426 Zeznania świadka M. N. k. 237-240, 427-429, 436-438, Dokumentacja (...) . 18-121, 130- 149, 160-205, 260-335 Zeznania świadka B. K. k. 440 Zeznania świadka M. F. k. 498-299 Zeznania świadka P. B. k. 499-500		
Niemniej jednak aż do 2015 roku osobą całkowicie odpowiedzialną za proces szkoleniowy M. M. (1) był jej ojciec M. M. (2), pod którego opieką znajdowały się także pozostałe dzieci – również z powodzeniem uprawiające tę dyscyplinę sportu. W 2015 roku M. M. (1) była już 27 letnią zawodniczką, której kariera zawodnicza powoli dobiegała końca. Co więcej czas ten zbiegł się z jej problemami natury osobistymi. Na skutek tych problemów pokrzywdzona zakończyła współpracę ze	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. C. (1) k. 354-355,k.424-426 Zeznania świadka M. N. k. 237-240, 427-429, 436-438, Zeznania świadka M. R. k. 123-124 Dokumentacja (...) . 18-121, 130- 149, 160-205, 260-335 CzęściowoZeznania świadka P. B. k. 499-500		

swoim ojcem. Wtedy też M. M. (1) poprosiła R. C. (1) o pełnienie funkcji jej trenera.			
R. C. (1) zgodził się na sprawowanie tej funkcji, jednakże z uwagi na zamieszkiwanie M. M. (1) z dała od siedziby klubu ich kontakty były sporadyczne i ograniczały się w zasadzie do opracowania planów treningowych i weryfikacji, udziału w obozach szkoleniowych, przeprowadzania czynności natury organizacyjnej i logistycznej oraz sprawowanie opieki trenerskiej bezpośrednio na zawodach. Równocześnie z uwagi na swoje doświadczenia oraz dalekie miejsce zamieszkania M. M. (1) miała bardzo dużą swobodę decyzyjną w zakresie realizacji swojego procesu szkoleniowego, a R. C. (1) nie monitorował jej bieżących postępów. M. M. (1) posiadała bardzo dobry kontakt z trenerem. Jednocześnie z uwagi na swój charakter była osobą nie lubianą przez innych zawodników tego klubu jak np. A. S. (1) czy K. K. (1).	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. C. (1) k. 354-355, k. 424-426 Zeznania świadka M. N. k. 237-240, 427-429, 436-438, Zeznania świadka A. S. (2) k. 247-248, k. 427 Zeznania świadka K. K. (2) k. 344-438 Dokumentacja (...) . 18-121, 130- 149, 160-205, 260-335 Częściowo zeznania świadka A. S. (1) k. 439 Częściowo zeznania świadka P. B. k. 499-500 Częściowo zeznania świadka K. K. (1) k. 540-542		
Sezon 2016/2017 miał być ostatnim sezonem w zawodniczej karierze M. M. (1). Zawodniczka ta pracowała już wówczas zawodowo, a uprawianie sportu stanowiło jedynie	Zeznania świadka M. N. k. 237-240, 427-429, 436-438,		

jej dodatkowe zajęcie. W letnim okresie przygotowawczym M. M. (1) trenowała podczas obozu przygotowawczego wspólnie z R. C. (1). Zawodniczka ta w tym czasie konsultowała także z oskarżonym rozpisane przez siebie plany treningowe.	Dokumentacja (...) . 18-121, 130- 149, 160-205, 260-335 Pismo NFZ (...) Oddział Wojewódzki (...) k. 154		
Jesienią 2016 roku M. M. (1) zaczęła mieć kłopoty ze zdrowiem. Wówczas to kilkakrotnie uczęszczała na wizyty do lekarza rodzinnego. Pokrzywdzona o tym fakcie powiadomiła R. C. (1), który oświadczył jej że dysponuje lekiem osłonowym na serce.	Zeznania świadka M. N. k. 237-240, 427-429, 436-438, Dokumentacja (...) . 18-121, 130- 149, 160-205, 260-335		
Przedmiotowy lek o nazwie (...) został wypisany R. C. (1) w lutym 2016 roku przez lekarz M. M. (3). Oskarżony jeszcze tego samego miesiąca w aptece w U. zrealizował ową receptę i zostało wydane mu opakowanie tego leku zawierające 60 tabletek. Rzeczony lek w swoim składzie chemicznym posiada między innymi trimetazydynę. Substancja ta figuruje w załączniku Światowej Agencji Antydopingowej WADA jako substancja niedozwolona.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. C. (1) k. 354-355,k.424-426 Pismo NFZ (...) Oddział Wojewódzki (...) k. 154 Recepta z dnia 8 lutego 2016 roku k. 217 Lista substancji niedozwolonych k. 222-226 Ulotka leku (...) k. 227 Historia chorób R. C. (1) k. 340 Zeznania świadka M. R.		
Podobnie w styczniu 2017 roku M. M. (1) chorowała na półpasiec, w	Zeznania świadka M. N. k. 237-240, 427-429, 436-438,		

tym samym czasie brała też udział w zawodach pucharowych w Z., gdzie była pod opieką R. C. (1). Trener wiedząc o problemach zdrowotnych swojej zawodniczki ponowił deklarowaną wcześniej propozycje.	Dokumentacja (...) . 18-121, 130- 149, 160-205, 260-335		
W lutym 2017 roku Mistrzostwa Polski w biegach narciarskich były rozgrywane na terenie kompleksu (...). Na te zawody przyjechała także M. M. (1). Co istotne na tych zawodach M. M. (1) była pod opieką trenerską R. C. (1). M. M. (1) spała wówczas wspólnie z zawodnikami klubu (...), jednakże został jej przydzielony jednoosobowy pokój. M. M. (1) prosiła R. C. (1) o zgodę na noclegi u swojej koleżanki A. S. (2), ale ów fakt spotkał się z dezaprobatą trenera. W pierwszym dniu tych zawodów rozgrywano biegi sprinterskie, gdzie doszło do incydentu na trasie wyścigu półfinałowego. R. C. (1) zarzucił M. M. (1) blokowanie innej zawodniczki tego samego klubu (...), celem umożliwienia awansu do finału jej młodszej siostrze I. M..	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. C. (1) k. 354-355, k. 424-426 Zeznania świadka M. N. k. 237-240, 427-429, 436-438, Zeznania świadka A. S. (2) k. 247-248, k. 427 Dokumentacja (...) . 18-121, 130- 149, 160-205, 260-335 Częściowo zeznania świadka A. S. (1) k. 439		
Tego wieczora R. C. (1) udał się do pokoju M. M. (1) aby porozmawiać o jej następnym starcie. Wówczas to z uwagi	Zeznania świadka M. N. k. 237-240, 427-429, 436-438,		

na swoje bardzo złe samopoczucie M. M. (1) poprosiła R. C. (1) o udzielenie wcześniej deklarowanego lekarstwa. R. C. (1) na te propozycje przystał udzielając jej kilku tabletek leku (...) z blistra, a także dał inne suplementy diety jak geriavit czy witaminy. R. C. (1) polecił także M. M. (1) sposób dawkowania tego lekarstwa, wskazując iż część tabletek musi wziąć rano, a część wieczorem. R. C. (1) nie miał wówczas świadomości, iż przepisany mu przez lekarza lek zawiera substancje niedozwolone we współzawodnictwie sportowym.	Zeznania świadka K. K. (2) k.344-438 Dokumentacja (...) . 18-121, 130- 149, 160-205, 260-335		
Niemniej jednak M. M. (1) przez swoje roztargnienie zapomniała wieczorem zażyć owych tabletek i spożyła je wszystkie naraz przed startem biegu indywidualnego. Po tym wyścigu M. M. (1) została wytypowana do wzięcia udziału w kontroli antydopingowej. Wówczas to od zawodniczki pobrano próbkę moczu, a M. M. (1) wypełniła kwestionariusz badania, w którym zataiła fakt zażycia owych tabletek podając jednocześnie inne zaordynowane przez siebie lekarstwa jak np. ibuprofen czy bengai. Natomiast R. C. (1) jako formalny trener zawodniczki podpisał w	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. C. (1) k. 354-355, k.424-426 Zeznania świadka M. N. k. 237-240, 427-429, 436-438, Zeznania świadka M. R. k. 123-124 Dokumentacja (...) . 18-121, 130- 149, 160-205, 260-335		

tym charakterze protokół badania.			
Przedmiotowa próbka została poddana analizie laboratoryjnej przez (...). W wyniku badania próbki A stwierdzono obecność substancji niedozwolonej trimetazydyny o czym niezwłocznie powiadomiono pokrzywdzoną. M. M. (1) wówczas to gorączkowo zaczęła poszukiwać powodu takiego wyniku testu. Wówczas przypomniała sobie o tabletkach danych jej przez R. C. (1). Natychmiast po tym zadzwoniła do trenera aby dowiedzieć się o nazwie podanego jej lekarstwa. Po wyjaśnieniu przez M. M. (1) celu tego pytania R. C. (1) podał jej nazwę danego w W. leku. Następnie M. M. (1) analizując skład tego leku ujawniła, iż to w nim znajdowała się ujawniona w jej moczu substancja niedozwolona.	Zeznania świadka M. N. k. 237-240, 427-429, 436-438, Zeznania świadka M. R. k. 123-124 Dokumentacja (...) . 18-121, 130- 149, 160-205, 260-335		
Następnie M. M. (1) poszukiwała sposobu aby pomóc sobie w tej trudnej dla siebie sytuacji. Po konsultacji z prawnikiem zaaranżowała ona rozmowę telefoniczną z R. C. (1), która toczyła się w trybie głośnomówiącym, a której całej treści był świadkiem K. K. (2). Wówczas to R. C. (1) po fali wyrzutów pokrzywdzonej oświadczył, iż nie miał on świadomości, iż	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. C. (1) k. 354-355,k.424-426 Zeznania świadka M. N. k. 237-240, 427-429, 436-438, Zeznania świadka K. K. (2) k.344.438 Dokumentacja (...) . 18-121, 130- 149, 160-205, 260-335		

to lekarstwo zawierało substancje niedozwoloną. Finalnie w tej rozmowie R. C. (1) zgodził się udzielić M. M. (1) pomocy.			
Niemniej jednak w późniejszym czasie, gdy pokrzywdzona upubliczniła w związku z prowadzonym przez (...) postępowaniem dyscyplinarnym pochodzenie tej substancji w jej organizmie, R. C. (1) wyparł się udzielenia pokrzywdzonej tego leku jak i również sprawowania nad nią opieki trenerskiej. R. C. (1) prawomocnym orzeczeniem panelu dyscyplinarnego został uznany za winnym zarzucanego przewinienia – opartego co istotne na zasadzie ryzyka i wymierzono mu karę 4 lat dyskwalifikacji.	Dokumentacja (...) . 18-121, 130- 149, 160-205, 260-335		
R. C. (1) pełni funkcje trenera biegów narciarskich od lat 80 – tych ubiegłego wieku. R. C. (1) posiada bardzo dobrą opinie jego aktualnych i byłych podopiecznych. Oskarżony przez swoich zawodników jak i współpracowników jest opisywany jako osoba spokojna, godna zaufania, nie mająca żadnego związku z niedozwolonym wspomaganiami. R. C. (1) nigdy nie oferował swoim zawodnikom świadomego przyjmowania dopingu, a suplementacje w swoim klubie ograniczał	Wyjaśnienia oskarżonego R. C. (1) k. 354-355, k. 424-426 Zeznania świadka M. N. k. 237-240, 427-429, 436-438, Zeznania świadka A. S. (1) k. 439 Zeznania świadka B. K. k. 440 Oświadczenia zawodników (...) k. 444-464 Informacja z (...) Związku (...) k. 465		

do prostych izotoników, minerałów czy witamin. Oskarżony jest także osobą dbającą o zdrowie swoich podopiecznych, nie goniącą za wszelką cenę za wynikiem sportowym.	Informacja z klubu (...) k. 466 Dokumentacja przedłożona wraz z pismem obrońcy z dnia 12 marca 2021 roku k. 468-491 Zeznania świadka M. F. k. 498-299 Zeznania świadka P. B. k. 499-500 Zeznania świadka K. K. (1) k. 540-542		
R. C. (1) ma 68 lat. Oskarżony jest z zawodu nauczycielem i wciąż wykonuje ten zawód w Narciarskiej Szkole Sportowej w U.. Oskarżony ma na swoim utrzymaniu żonę. R. C. (1) jest ojcem czwórki dorosłych dzieci. Oskarżony jest właścicielem mieszkania położonego w U., a także działki rolnej położonej w B.. R. C. (1) uzyskuje miesięczne dochód w wysokości 2500 złotych netto. R. C. (1) posiada samochód marki O. (...) z 2008 roku. Oskarżony jest osobą niekaraną. R. C. (1) nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.	Wyjaśnienia oskarżonego R. C. (1) k. 354-355,k.424-426 w zakresie danych osobopoznawczych Notatka o podejrzanym k. 356 Karta K. k. 357		
<i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu	

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.		OSKARŻYCIEL PUBLICZNY NIE WYKAZAŁ W TYM POSTĘPOWANIU ABY R. C. (1) PODAJĄC M. M. (1) (...) Z (...), ŻE ZAWIERA ON SUBSTANCJE ZABRONIONĄ PRZEZ WADA.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
	Ogół materiału dowodowego – omówionego szerzej w części dotyczącej powodów uniewinnienia oskarżonego R. C. (1) od czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia		
OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego R. C. (1)	R. C. (1) zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i podczas fazy jurysdykcyjnej procesu karnego konsekwentnie nie przyznawał się do zarzucanego mu czynu. W trakcie	

dochodzenie oskarżony swoje wyjaśnienia ograniczył w zasadzie jedynie do negacji podania pokrzywdzonej substancji niedozwolonej oraz sprawowania wobec niej funkcji trenera. Natomiast podczas pierwszego terminu rozprawy głównej R. C. (1) zdecydował się złożyć szerokie wyjaśnienia. W trakcie tych wyjaśnień oskarżony zaznaczył, iż co prawda M. M. (1) od wielu lat pozostawała zawodniczką jego kluby, tak nigdy nie sprawował on nad nią opieki trenerskiej. W tym zakresie oskarżony wyjaśnił, iż do 2015 roku jej faktycznym trenerem był M. M. (2), a później to pokrzywdzona w zasadzie sama układała swój plan treningowy. Oskarżony zaznaczył, iż jego rola sprowadzała się tylko i wyłącznie do opracowania kwestii natury logistycznej, organizacyjnej. Nadto R. C. (1) zaprzeczył aby miał wgląd w proces treningowy M. M. (1). Kolejno oskarżony zaznaczył, iż M. M. (1) w zasadzie nigdy nie korzystała z suplementacji oferowanej przez klub, ograniczając się do samodzielnego zażywania różnego rodzaju specyfików, co było komentowane przez innych zawodników. Oskarżony podkreślał także wielokrotnie bardzo

trudny charakter tej zawodniczki, jej wybujałą ambicje, histeryczność, a przede wszystkim wielki wpływ jaki na jej osobę miał jej ojciec M. M. (2). R. C. (1) zaprzeczył zarazem aby kiedykolwiek podczas sezonu 2016/2017 roku podał M. M. (1) lekarstwo. Owszem oskarżony oświadczył, iż rok wcześniej miał on wypisany lek wskazywany przez pokrzywdzoną, niemniej R. C. (1) miał ten lek zażyć we własnym zakresie i nigdy więcej go nie kupować. Co więcej i szczególnie istotne R. C. (1) oświadczył, iż nie miał on pojęcia, iż ów produkt medyczny zawiera substancje zakazane przez WADA. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach podkreślał fakt długoletniej kariery trenerskiej i pierwszych tego rodzaju pomówień ze strony zawodnika. Oskarżony równocześnie deprecjonował fakt rozmowy telefonicznej zasłyszanej przez K. K. (2), podając, iż jedynie przelotnie zna on świadka i wątpi w rozpoznanie przez niego jego głosu. Nadto oskarżony podał, iż owa rozmowa była prowadzona w sposób tendencyjny. R. C. (1) wskazywał także na potencjalne motywy jego pomówienia jakim miała być obawa przed utratą dobrego imienia rodziny M. oraz konflikt z inną zawodniczką

klubu (...) bezpośrednio przed startem. Dodatkowo R. C. (1) podkreślał, iż jako trener jest on osobą całkowicie przeciwną startów w zawodach osób chorych, czy nie pełni dyspozycji. Oskarżony zwracał także uwagę Sądu Rejonowego na brak istnienia jakiegokolwiek motywu we świadomym podaniu dopingu M. M. (1), zaznaczając w tym zakresie niską rangę zawodów, schyłkowy okres kariery zawodniczej, a wreszcie brak osiągnięcia przez niego z tego tytułu jakichkolwiek korzyści. W ocenie Sądu Rejonowego wyjaśnienia oskarżonego R. C. (1) w zakresie negowania podania M. M. (1) leku (...) nie zasługują na obdarzenie ich walorem wiarygodności. Przede wszystkim owe wyjaśnienia nie wytrzymują próby z zeznaniami K. K. (2), który zarówno w procesie karnym jak i w postępowaniach przed (...) kategorycznie zeznał, iż osobiście słyszał on jak R. C. (1) w sposób dorozumiany przyznał się do podania leku swojej podopiecznej. Oczywiście warto zaznaczyć, iż owo stwierdzenie wynika przede wszystkim z relacjonowanych przez świadka słów „nie miałem świadomości, że to jest niedozwolone, miałem to od lekarza”, które to słowo zarówno

negują wiarygodność wyjaśnień oskarżonego, lecz także uniemożliwiają przypisanie mu w tym zakresie umyślności. Warto zwrócić uwagę, że świadek K. podał, że jest on pewny tożsamości rozmówcy M. M. (1). Nadto godzi się zauważyć iż jego twierdzenia poparte są bilingami dostarczonymi przez pokrzywdzoną w trakcie jej postępowania dyscyplinarnego. Kolejno trzeba mieć na względzie, iż owe wyjaśnienia negujące podanie leku są także sprzeczne z zeznaniami M. M. (1). W aspekcie porównania wiarygodności tych sprzecznych depozycji należy wskazać, iż pokrzywdzona już w marcu 2017 roku wskazywała konkretną nazwę leku, o której dowiedziała się podczas pierwszej rozmowy telefonicznej z trenerem. Zarazem oczywistym jest, iż wówczas M. M. (1) nie miała prawa wiedzieć, o wynikach czynności poszukiwawczych w trakcie tego procesu, kiedy to ustalono, że R. C. (1) miał przepisany ten lek niespełna rok wcześniej i dokonał on jego wybrania, co z pewnością wzmacnia wiarygodność wersji pokrzywdzonej. Następnie trzeba zwrócić uwagę, iż przynajmniej świadek K. K. (2) nie ma żadnego interesu aby pomawiać R. C. (1), gdyż

w żaden sposób nie jest z nim skonfliktowany, a z M. M. (1) łączą go tylko kwestie wykonywanej pracy zawodowej. Następnie trzeba wziąć pod uwagę, iż żaden ze świadków obrony nie był bezpośrednim uczestnikiem inkryminowanego zdarzenia, a więc nie posiada pewnej wiedzy w tym zakresie, opierając się czy to na zapewnieniach oskarżonego bądź własnym doświadczeniu ze współpracy z nim. Do tego świadkowie ci oznajmili, że trener nigdy nie podawał dopingu, a suplementacja w klubie była bardzo ograniczona. W tym zakresie godzi się zwrócić uwagę, iż teza ta nie jest sprzeczna z przekazem M. M. (1), która także na rozprawie zaprzeczyła aby R. C. (1) mógł kiedykolwiek świadomie podać jej czy innemu zawodnikowi substancje niedozwoloną. M. M. (1) nie odżegnywała się też od własnej odpowiedzialności wskazując, że winna sprawdzić przyjmowaną przez siebie substancje oraz jej stwierdzenia, iż trener nie taił przed nią charakteru ordynowanego jej leku i w tym zakresie nie wprowadzał jej w błąd. Natomiast w aspekcie pełnienia przez R. C. (1) funkcji trenera to należy wskazać po pierwsze, że określenie to ma minimalne znaczenie dla

rozstrzygnięcia tej sprawy zważywszy na bezsporny fakt sprawowania przez R. C. (1) opieki na inkryminowanych zawodach. Nadto godzi się zwrócić uwagę, iż tak naprawdę w tym zakresie pokrzywdzoną i oskarżonego odróżnia jedynie optyka i nazewnictwo owej współpracy. Żadna ze stron tego procesu nie kwestionowała bowiem faktu, że w rzeczywistości R. C. (1) miał ograniczone możliwości wpływania na proces treningowy M. M. (1) z uwagi na jej miejsce pracy czy doświadczenie jako sportowca. Niewątpliwie jednak sam R. C. (1) podkreślił słuchany przed panelem dyscyplinarnym, iż w 2015 roku drogi pokrzywdzonej i jej ojca się rozeszły i otrzymał on propozycje pieczy trenerskiej nad M. M. (1). Dalej warto wskazać, iż w powszechnym odbiorze vide zeznania osób postronnych K. K. (2) czy A. S. (2) to R. C. (1) uchodził za trenera M. M. (1). Co więcej w takim charakterze występował on na odprawie przedstartowej czy też w ten sposób z własnej woli określił się w protokole badania antidopingowego. Tym samym również w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego należy poczytywać jako chęć umniejszenia własnej

	odpowiedzialności. Do tego należy zwrócić uwagę, iż wbrew początkowym twierdzeniom oskarżonego fakt stałych, a także osobistych kontaktów z M. M. (1) w sezonie 2016/2017 był potwierdzony poprzez print screny rozmów czy też wiadomości publikowanych na portalu społecznościowym. Jednocześnie Sąd Rejonowy nie powziął wątpliwości odnośnie pozostałych wyjaśnień oskarżonego zwłaszcza w zakresie swojej dbałości o rozwój i zdrowie zawodników, sprzeciwianie się ich startom w czasie choroby itp. Owe twierdzenia zostały w sposób przekonujący wykazane przez zeznania świadków obrony, a także dowody z dokumentów przedłożonych przez obrońcę oskarżonego w trakcie rzeczonego procesu. Biorąc to wszystko pod uwagę Sąd Rejonowy uznał wyjaśnienia R. C. (1) za jedynie częściowo wiarygodne, a w zakresie bezpośrednio dotyczącym podania M. M. (1) leku (...) za niewiarygodne i zmierzające do błędnie rozumianej korzyści procesowej.	
Zeznania M. M. (1)	Sąd Rejonowy uznał natomiast za w pełni wiarygodne i przydatne dla odtworzenia stanu	

faktycznego w tej sprawie zeznania złożone w toku całego procesu przez pokrzywdzoną M. M. (1). Świadek ta zeznawała w sposób jasny, spójny, logiczny, a także zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego. Sąd Rejonowy zwrócić zarazem uwagę, iż jej zeznania z rozprawy głównej były obciążone bardzo dużym zakresem emocjonalności, świadek wielokrotnie płakała, bądź była bliska płaczu. Owa emocjonalność mogła przyczynić się do drobnych nieścisłości w jej zeznaniach. Niemniej jednak trzeba wskazać, iż w żaden sposób owe drobne różnice odnoszące się do ilości spożytych tabletek czy też sposobu ich podania nie mogą wpływać na ich ogólną wiarygodność. W tym zakresie należy wskazać, że praktycznie wszelkie dane podane przez M. M. (1) mają swoje oparcie w innym materiale dowodowym. W szczególności jej zły stan zdrowia w inkryminowanym sezonie jest potwierdzony poprzez wpisy w jej dokumentacji medycznej. Godzi się zarazem zwrócić uwagę, iż świadek chorowała także w sezonie startowym, co uzasadnia jej twierdzenia o informowaniu trenera o swoim nienajlepszym samopoczuciu. Kolejno należy zwrócić uwagę, iż także materiały zebrane przez (...) potwierdzają

wiarygodność zeznań M. M. (1) odnoszących się do sprawowania przez R. C. (1) opieki, nadzoru nad jej procesem treningowym, a zwłaszcza kwestii formalnych związanych z zapewnieniem jej możliwości startu. Co więcej świadek wykazała wbrew początkowym twierdzeniom R. C. (1), iż brała udział w letnim obozie przygotowawczym prowadzonym przez klub (...). Następnie trzeba wziąć pod uwagę, iż K. K. (2) był świadkiem całej rozmowy pokrzywdzonej z oskarżonym i kategorycznie stwierdził, iż wówczas R. C. (1) przyznał się do nieświadomego podania dopingu swojej zawodniczce. Dalej A. S. (2) potwierdziła zeznania M. M. (1) odnoszące się do wystosowanego przez trenera zakazu noclegu poza obiektem zakwaterowania czy też relacji łączącej strony. Raz jeszcze trzeba podkreślić wagę bilingów zbieżnych z zeznaniami M. M. (1) oraz pewnej konotacji zasad doświadczenia życiowego ze stanem faktycznym w tej sprawie gdzie M. M. (1) już w marcu 2017 roku podała (...) nazwę zaordynowanego jej lekarstwa, gdzie wówczas nie mogła wiedzieć, że tego rodzaju lek został przepisany jej trenerowi, inaczej aniżeli uwiarygadniając jej wersje, że to R. C. (1) podał

jej tę informację podczas pierwszej rozmowy telefonicznej od daty wykrycia u pokrzywdzonej substancji niedozwolonej. Wreszcie należy zwrócić uwagę, iż M. M. (1) zeznając na sali rozpraw, nie miała na celu własnej ekskulpacji – podkreślając wielokrotnie swój błąd czy chęć nadmiernego obciążenia oskarżonego. W tym zakresie warto zwrócić uwagę, iż świadek podkreślała łączące ich dobre relacje, które uległy zmianie dopiero po wykryciu trimetazydyny w jej organizmie czy też pomoc otrzymaną od trenera w trudnych dla niej sytuacjach życiowych. Wreszcie M. M. (1) z całą mocą oświadczyła, że trener nie miał świadomości charakteru podanej jej substancji i nigdy świadomie by nie podał jej dopingu. Zarazem w ocenie Sądu Rejonowego zrozumiałe jest, że późniejsze relacje pokrzywdzonej były mniej obfite w szczególności anizeli pierwsze zeznania składane przed panelem dyscyplinarnym. Ów fakt jest łatwy do wytłumaczenia okresem, który dzielił poszczególne przesłuchania. To tłumaczy też fakt pewnych nieścisłości w zeznaniach M. M. (1), które jednak co do zasady w całości są wiarygodne i przydatne dla odtworzenia stanu faktycznego w tej sprawie. Zatem to głównie

	tą relacją posłużył się Sąd rekonstruując stan faktyczny.	
Zeznania K. K. (2)	Brak było jakichkolwiek powodów dla podważenia wiarygodności zeznań złożonych w toku procesu przez świadka K. K. (2). W pierwszej mierze trzeba podkreślić, iż świadek ten jest osobą obcą dla stron, która w zasadzie nie ma żadnego interesu aby wspierać pokrzywdzoną czy oskarżonego. Jednocześnie świadek swoje oświadczenia procesowe ograniczył niemal wyłącznie do wiedzy powziętej w sposób bezpośredni. Świadek w sposób szczegółowy opisał przedmiot rozmowy odbytej w jego obecności przez M. M. (1) i R. C. (1). Co więcej świadek w sposób kategoryczny oświadczył, iż jest on pewien tożsamości interlokutora M. M. (1). Świadek ten podał zarazem, iż z całości tej rozmowy niemal wprost wynikało, że R. C. (1) przyznał się do podania M. M. (1) owego lekarstwa. Co jednak szczególnie istotne K. K. (2) zaznaczył, iż R. C. (1) w sposób szczerzy oświadczył, iż nie miał on świadomości charakteru tego lekarstwa. Świadek wskazał też, że rozmowa toczyła się dość nerwowej atmosferze kreowanej przez wyrzuty czynione przez M. M. (1). Warto także wskazać,	

iż szczegółowość owych zeznań ułatwiła Sądowi ocenę zamiaru, a raczej jego braku po stronie oskarżonego. Nadto w aspekcie spójności owych depozycji należało mieć na względzie, że K. K. (2) zeznawał na rozprawie w sposób zasadniczo tożsamy z zeznaniami złożonymi w toku dochodzenia. Co więcej relacje te były też zgodne z zeznaniami złożonymi w trakcie postępowania przed panelem dyscyplinarnym (...). Oczywiście pierwsze chronologicznie zeznania charakteryzowały się większą ilością szczegółów, lecz fakt ten jest trywialny biorąc pod uwagę odległość czasową rozprawy sądowej, a także brak osobistego zaangażowania świadka w te sprawę. Sąd Rejonowy nie ujawnił w owych oświadczeniach wiedzy także żadnej dyskwalifikującej ich sprzeczności, a także ocenił je za zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, zwłaszcza w aspekcie lekarstwa przyjętego przez pokrzywdzoną oraz lekarstwa wypisanego wcześniej oskarżonemu przez M. M. (3). To wszystko sprawiło, że Sąd Rejonowy uznał zeznania K. K. (2) za wiarygodne i mające duże znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

zeznania złożone przez A. S. (2)

Jako wiarygodne należało ocenić także zeznania złożone przez A. S. (2). Jednocześnie owe zeznania miały jedynie subsydiarne znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Świadek ta podała w jakich okolicznościach dowiedziała się o wykryciu w organizmie M. M. (1) substancji niedozwolonej. W tym zakresie należy mieć jednocześnie na względzie, że wiedzę tę A. S. (2) powzięła od samej pokrzywdzonej. Zarazem świadek ta w swoich depozycjach procesowych opisała swoją wiedzę odnośnie pobytu pokrzywdzonej w W. w lutym 2017 roku. Co ważne dla tego procesu A. S. (2) potwierdziła, iż zaproponowała ona M. M. (1) nocleg w trakcie Mistrzostw Polski, co jednak spotkało się ze sprzeciwem R. C. (1). Ta na pozór mało doniosła okoliczność potwierdza zarazem wersje M. M. (1) oraz wykazuje, że w przedmiotowym okresie czasu R. C. (1) sprawował nadzór nad pokrzywdzoną. Nadto warto zwrócić uwagę, iż świadek ta wskazała, że R. C. (1) w powszechnym przeświadczeniu uchodził za trenera M. M. (1) i w takiej też roli wystąpił podczas odprawy przedstartowej. W ocenie Sądu Rejonowego brak było powodów dla podważenia

	wiarygodności owych zeznań. Rzeczone zeznania należy ocenić jako szczerze, spójne, pozbawione jakichkolwiek sprzeczności. Nadto wypada mieć na względzie, że od pamiętnych Mistrzostw Polski do złożenia depozycji przez świadka na rozprawie głównej minęły 4 lata. Tym samym zrozumiała jest mniejsza ilość szczegółów w relacji A. S. (2) w porównaniu z jej depozycjami złożonymi przed panelem dyscyplinarnym (...). Fakt ten zarazem nie świadczy o niewiarygodności owych zeznań. Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzenia Sąd uznał zeznania A. S. (2) za wiarygodne, lecz jedynie minimalnie przydatne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.	
Zeznania M. R.	Podobnie Sąd Rejonowy nie powziął uwag odnośnie oświadczeń wiedzy złożonych przez M. R. tj. dyrektora (...). Świadek ten zeznał w sposób jasny, spójny i logiczny. Co szczególnie istotne wszystkie oświadczenia świadka M. R. mają swoje oparcie w dowodach z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu przed panelem dyscyplinarnym (...). Owe relacje są w tym zakresie w całości koherentne. Do tego	

	trzeba było uwzględnić fakt, że świadek ten nie był bezpośrednim uczestnikiem inkryminowanego zdarzenia, a swoją wiedzę powziął w wyniku sprawowanej funkcji. Nadto jego zeznania nie były w żadnym zakresie kwestionowane przez którąkolwiek ze stron tego procesu. Dlatego też uznano je za zeznania wiarygodne, przydatne do poczynienia ustaleń faktycznych, a zarazem istniała możliwość ich ujawnienia w trybie art. 350a k.p.k., gdyż owe relacje dotyczyły faktów bezspornych i mających odzwierciedlenie w zgromadzonej dokumentacji.	
zeznania złożone przez świadka A. S. (1)	Sąd Rejonowy jedynie za częściowo wiarygodne oraz częściowo przydatne dla ustalenia stanu faktycznego w tej sprawie uznał zeznania złożone przez świadka A. S. (1). Świadek ta w swoich zeznaniach nie potrafiła ukryć niechęci do pokrzywdzonej M. M. (1). Jednocześnie warto zwrócić uwagę, że świadek zeznała że R. C. (1) nie mógł skontaktować się z M. M. (1) wieczorem przed biegiem długim, gdzie to oświadczenie wiedzy jest sprzeczne z depozycjami nie tylko samej M. M. (1) czy poniekąd K. K. (2) ale też wyjaśnieniami R. C. (1). Równocześnie	

warto zwrócić uwagę, że z jednej strony A. S. (1) negowała fakt trenowania pokrzywdzonej przez oskarżonego, a równocześnie podawała, iż nie posiadała ona wiedzy odnośnie ich kontaktów. Wreszcie owa negacja jest sprzeczna z materiałem publikowanym na portalu F. przez samego oskarżonego, gdzie widać jak pokrzywdzona prowadzi rozgrzewkę i imitacje na obozie przygotowawczym. Warto również zważyć, iż pokrzywdzona na tych dwóch zdjęciach została osobiście oznaczona przez oskarżonego R. C. (1). Nadto owe twierdzenia jakoby oskarżony miał nie być trenerem pokrzywdzonej są sprzeczne z print screenami ich rozmów telefonicznych, zwłaszcza w aspekcie organizacji wyjazdów czy też badań lekarskich. Do tego świadek nie posiadała szczegółowej wiedzy odnośnie innej alternatywnej drogi pochodzenia inkryminowanej substancji w organizmie M. M. (1) ograniczając się w tym zakresie do głosłownych i bezpodstawnych przypuszczeń. Równocześnie brak było podstaw do zanegowania wartości dowodowej zeznań A. S. (1) w zakresie jakim opisywała ona właściwości i warunki

	osobiste R. C. (1) jako trenera, co było zbieżne z relacją pozostałych świadków obrony – jednoznacznie negujących możliwość świadomego podania dopingu przez oskarżonego. Tym samym owe depozycje jedynie w marginalny sposób przysłużyły się ustaleniu stanu faktycznego w tej sprawie.	
zeznania świadka B. K.	Ograniczoną przydatność dla poczynienia ustaleń faktycznych w tej sprawie miały zeznania świadka B. K.. W tym zakresie należy podkreślić, iż świadek ten nie był uczestnikiem zawodów w W. i siłą rzeczy nie miał wiedzy odnośnie kontaktów pomiędzy oskarżonym, a pokrzywdzoną na tych zawodach. Do tego trzeba wziąć pod uwagę, że świadek ten jest współpracownikiem R. C. (1), a więc ma interes w składaniu korzystnych dla niego zeznań. Równocześnie należy wskazać, iż depozycje świadka odnośnie braku realizacji funkcji trenera przez oskarżonego mają ograniczone znaczenie dla rostrzygnięcia tej sprawy. Należało bowiem zważyć, iż w świetle dowodów rzeczowych ale też zeznań świadków obiektywnych bezsporne w tej sprawie było to, że z racji formalnego członkostwa M. M. (1) w klubie (...) wykonywał w stosunku	

do pokrzywdzonej szereg różnego rodzaju faktycznych czynności. Natomiast w zakresie realizacji jej procesu treningowego to warto zwrócić uwagę, na wiadomości przesyłane przez pokrzywdzoną do oskarżonego, gdzie M. M. (1) wprost pyta się swojego trenera czy ma wziąć na obóz rower, na co oskarżony udziela pozytywnej odpowiedzi wskazując, że dobrze adekwatną dla niej trasę. Podobnie jak w przypadku A. S. (1) należy wskazać, iż R. C. (1) inaczej w swoich wyjaśnieniach przedstawiał współpracę pokrzywdzonej z jej ojcem, która to współpraca miała się zakończyć po 2015 roku. Zarazem za wiarygodne Sąd Rejonowy uznał oświadczenia wiedzy B. K. odnoszące się do procesu suplementacji zawodników w klubie, braku podawania jakichkolwiek środków niedozwolonych i braku możliwości świadomego podania przez oskarżonego tego rodzaju substancji swojemu podopiecznemu, co pozostawało zgodne z zeznaniami pozostałych wszystkich świadków występujących w tej sprawie, a także oświadczeń przedłożonych przez obrońcę oskarżonego. Zatem zeznania B. K. miały ograniczoną przydatność

	dla procesu rekonstrukcji stanu faktycznego.	
zeznania świadek M. F.	Niska wartość dowodową miały też zeznania świadek M. F.. Świadek ta wprost zeznała, iż nie posiada ona wiedzy odnośnie kontaktów pokrzywdzonej i oskarżonego od 2015 roku. Nadto świadek wskazała, iż z uwagi na przerwę macierzyńską nie uczestniczyła ona w przygotowaniach i samym sezonie 2016/2017, stąd też nie ma ona wiedzy odnośnie inkryminowanego zdarzenia. Owe stwierdzenia już na samym starcie marginalizują przydatność owych depozycji. Natomiast w odniesieniu do pełnienia przez R. C. (1) funkcji trenera pokrzywdzonej należy w całości odwołać się wyżej poczynionych rozważań. Tym samym zeznania M. F. były przydatne tylko w zakresie w jakim opisywała przymioty oskarżonego i dezawuowała możliwość podania przez niego komukolwiek substancji zabronionej. E. dowód ten miał jedynie subsydiarne znacznie dla rozstrzygnięcia tej sprawy.	
zeznania P. B.	Podobnie średnio przydatne dla rozstrzygnięcia sprawy miały zeznania P. B.. Świadek ten zeznawał w sposób jasny, konsekwentny. Niemniej	

jednak w świetle zgromadzonych dowodów rzeczowych i zeznań świadków nie związanych z oskarżonym nie sposób jest twierdzić, iż to M. M. (2) był trenerem swojej najstarszej córki w inkryminowanym okresie czasu. Oczywiście sama M. M. (1) posiadała bardzo dużą swobodę w kształtowaniu swojego procesu decyzyjnego, jednakże R. C. (1) był wówczas jej przynajmniej formalnie trenerem, co potwierdzają rozmowy stron, wpisy w protokole badania antydopingowego czy też rola w odprawie przedstartowej. Nadto sam fakt bycia czy też nie bycia trenerem pokrzywdzonej ma nikłe znaczenie dla rozstrzygnięcia tego procesu. Natomiast odnośnie samego inkryminowanego zachowania P. B. nie miał wiedzy. Świadek wskazywał tylko na głupotę i nieopłacalność celowego podania dopingu przez oskarżonego. P. B. zaznaczył zarazem, iż oskarżony zawsze dbał o zdrowie swoich zawodników i nigdy nie podały im świadomie substancji niedozwolonej. Równocześnie w świetle zeznań K. K. (2) nie mają oparcia w faktach domysły P. B. w zakresie motywów dla jakich miałyby pomóc oskarżonego pokrzywdzona M. M. (1). To wszystko sprawiło,

	że zeznania P. B. miały poboczne znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego w tym postępowaniu.	
Zeznania K. K. (1)	Jedynie poboczne znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy miały depozycje złożone przez świadka K. K. (1). Również ta świadek nie była obecna podczas rzeczonych Mistrzostw Polski, a więc nie posiadała bezpośredniej wiedzy o inkryminowanym zdarzeniu. Co więcej zeznania tejże świadek również nacechowane są pewną niechęcią do pokrzywdzonej, sprowadzającej się snucia różnego rodzaju domniemań mających na celu postawienie jej w złym świetle i stworzenie wątpliwości odnośnie jej uczciwości. Nie sposób przy tym pominąć faktu, że K. K. (1) przez długi czas rywalizowała na polu sportowym z pokrzywdzoną, a pomiędzy tymi zawodniczkami konflikt roznosił się także na życie prywatne. Do tego warto wspomnieć, iż jej zeznania podważające sprawowanie przez R. C. (1) funkcji trenerskich nie wytrzymują próby z dowodami o charakterze rzeczowymi czy zeznaniami świadków niezwiązanych z klubem (...). Wreszcie raz jeszcze	

	należy zaznaczyć, iż dla przypisania oskarżonemu zarzucanego mu czynu w gruncie rzeczy bez znaczenia pozostaje fakt czy pełnił on funkcje trenera M. M. (1) czy też tylko sprawował nad nią opiekę jako przedstawiciel klubu, którego członkiem była pokrzywdzona. Sąd Rejonowy nie miał natomiast wątpliwości odnośnie depozycji świadka, w których K. K. (1) podkreślała pozytywne przymioty charakteru oskarżonego i brak jego jakiegokolwiek zaangażowania w proceder dopingowy. Owe zeznania wpisują się w całość materiału dowodowego zgromadzonego w tym postępowaniu, a także nie były w żadnym zakresie podważane przez świadków oskarżenia, w tym M. M. (1), która również podkreślała brak świadomości działania R. C. (1). Ów fakt miał swoje pomocnicze znaczenie w zakresie ustalenia umyślności działania oskarżonego, choć w tym zakresie Sąd Rejonowy opierał się przede wszystkim na zeznaniach K. K. (2), M. M. (1) oraz zasadach doświadczenia życiowego.	
oświadczenia byłych i aktualnych zawodników (...) H. oraz informacje uzyskane od (...) Związku (...)	Sąd Rejonowy dopuścił i uznał za wiarygodne dowody przedłożone przez obrońcę oskarżonego, a to oświadczenia byłych i aktualnych zawodników	

	(...) H. oraz informacje uzyskane od (...) Związku (...). Rzeczone dokumenty niemal w całości były koherentne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w tej sprawie. Nadto wypada zauważyć, że pozytywne przymioty trenera C. były podkreślane także w zeznaniach M. M. (1) i stąd nie były kwestionowane przez strony tego procesu. Jednocześnie należy podkreślić, iż fakt określenia kto był formalnym trenerem pokrzywdzonej w inkryminowanym czasie był w zasadzie irrelevantny dla rozstrzygnięcia sprawy. W kontekście owego oświadczenia związku narciarskiego należy jednakowoż zaznaczyć, iż biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego czym innym jest faktyczne wykonywanie funkcji trenerskiej od formalnego prowadzenia zawodnika na potrzeby związku sportowego, gdzie często dochodzi w tym zakresie do różnego rodzaju multiplikacji osób zaangażowanych w proces treningowy, w celu objęcia pomocą finansową większej ilości osób.	
(...) zebrane w trakcie postępowania dyscyplinarnego przed (...)	Natomiast bardzo doniosłe znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy miały materiały nadesłane przez (...). Wśród tych materiałów mieściły	

się nie tylko protokoły przesłuchań znacznej części świadków oskarżenia, które posłużyły do weryfikacji ich prawdziwości, lecz także dowody o charakterze rzeczowym związane z ujawnieniem w organizmie M. M. (1) niedozwolonej substancji czy bilingi potwierdzające rozmowy pomiędzy pokrzywdzoną a oskarżonym w marcu 2017 roku. W tym miejscu trzeba zwrócić uwagę na wagę protokołu pobrania materiału biologicznego, gdzie R. C. (1) sam określił się mianem trenera. Nadto oczywiste znaczenia miały wyniki samej analizy laboratoryjnej. Do tego w toku postępowania przed panelem dyscyplinarnym zebrano bilingi potwierdzające wersje pokrzywdzonej czy też print screeny dowodzące jej kontaktów na poziomie trener zawodnik z oskarżonym R. C. (1). Wreszcie znacznie dla rozstrzygnięcia tej sprawy miały także oświadczenia pisemne M. M. (1), które dowodziły prawdziwości depozycji złożonych przez nią w postępowaniu karnym. Przedmiotowe dokumenty nie były w żaden sposób kwestionowane przez strony tego procesu. Co więcej gro z nich stanowi dokumenty o charakterze urzędowym. Stąd też Sąd Rejonowy ustalając stan faktyczny w tej

	sprawie oparł się w dużej mierze na materiałach zgromadzonych w postępowaniu przed panelem dyscyplinarnym (...).	
Recepta, dowód jej realizacji lista substancji zabronionych, ulotka leku P., notatka o oskarżonym, karta karna	Sąd Rejonowy nie miał wątpliwości także odnośnie przydatności pozostałych dowodów wnioskowanych do przeprowadzenia na rozprawie głównej wraz z aktem oskarżenia. W tym zakresie należy podkreślić wagę informacji uzyskanych w wyniku pozyskania recepty zrealizowanej przez oskarżonego w U.. Co więcej duże znaczenie dla losów procesu miały też dane osobopoznawcze dotyczące R. C. (1) czy wreszcie lista substancji niedozwolonych, na której w chwili czynu widniała substancja ujawniona w organizmie M. M. (1). Sąd Rejonowy nie powziął wątpliwości odnośnie autentyczności owych dokumentów, które zostały sporządzone przez osoby zaufania publicznego. Do tego żadna ze stron nie kwestionowała ich treści. Stąd też owe dokumenty przysłużyły się poczynieniu ustaleń faktycznych w tej sprawie.	
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za</i>		

niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwiężle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiężle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	I	R. C. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
R. C. (1) został oskarżony o to, że w bliżej nieustalonej dacie nie później niż w dniu 12 lutego 2017 roku w W. woj. (...) podał substancje zabronioną – trimetazydynę (trimetazidini dihydrochloridum) znajdującą się w leku (...) bez wiedzy uczestniczące Mistrzostwo Polski, a to M. M. (1) – zawodnicze klubu (...) w U. tj. o przestępstwo z art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2018 roku o sporcie w zw. z art. 4 § 1 k.k. W pierwszej mierze należało zauważyć, iż w chwili czynu w zakresie istotnym dla losów tego postępowania obowiązywała już ustawa z dnia 21 kwietnia 2017 roku o zwalczaniu dopingu w sporcie, gdzie przypadek podania sportowcowi substancji niedozwolonej bez jego			

wiedzy penalizowana jest w art. 48 ust 2 owego aktu prawnego, który brzmi następująco tej samej karze podlega, kto podaje zawodnikowi, bez jego wiedzy, substancję zabronioną, określoną w grupie S1, S2 lub S4 załącznika nr 1 do konwencji, o której mowa w art. 2 pkt 1. Oczywiście ów akt prawny nie obowiązywał w chwili czynu, gdyż wówczas owa materia była przedmiotem uregulowań ustawy o sporcie z 2010 roku, a konkretnie art. 50 ust. 2 tego aktu prawnego o następującej treści tej samej karze podlega, kto bez wiedzy osoby uczestniczącej lub przygotowującej się do uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym podaje jej substancję zabronioną lub stosuje wobec niej metodę zabronioną w rozumieniu przepisów o zwalczaniu dopingu w sporcie. Jednocześnie należy wskazać, iż wraz z wejściem w życie nowej ustawy zwiększono próg ustawowego zagrożenia, przez co raczej ma oskarżyciel publiczny wskazując na względność ustawy obowiązującej poprzednio. Za ową względnością w ocenie Sądu Rejonowego przemawia także szerszy zakres podmiotowy ustawy o zwalczaniu dopingu w sporcie, gdzie mowa jest

o podaniu dopingu sportowcowi, co jest pojęciem szerszym aniżeli osoby uczestniczącej lub przygotowującej się do uczestnictwa we współzawodnictwie, gdzie w zakres tego pojęcia trudno wliczyć sportowców leczących długotrwałe kontuzje czy też z różnych powodów zawieszających swoje kariery zawodnicze, a trzeba pamiętać iż regulacje WADA obligują również takie osoby do poddawania się testom dopingowym, a możliwość ich startu w przypadku sportowców wysokiej klasy objętej programem ADAMS jest związana z pełną dyspozycyjnością dla kontrolerów w okresie roku do planowanego powrotu do współzawodnictwa. To wszystko podkreśla fakt, że ustalając odpowiedzialność R. C. (1) musimy mieć na uwadze znamiona opisane w art. 50 ust. 2 ustawy o sporcie, który to przepis obowiązywał w chwili czynu, a został wykreślony z tego aktu prawnego po wejściu w życie ustawy o zwalczaniu dopingu w sporcie.

W realiach przedmiotowej sprawy poza przedmiotem jakiegokolwiek sporu był fakt, że ujawniona w organizmie M. M. (1) trimetazydyna jest substancją niedozwoloną mieszczącą się na

przedmiotowej liście włączonej w poczet materiału dowodowego. Kolejno trywialnym jest stwierdzenie, iż w lutym 2017 roku M. M. (1) była osobą uczestniczącą we współzawodnictwie sportowym do czego z pewnością należy zaliczyć Mistrzostwa Polski w biegach narciarskich odbywane w tej dacie w W..

Odnosząc się do pozostałych znamion wyszczególnionych przez ustawodawcę należy zwrócić uwagę, iż przestępstwo to jest występkiem powszechnym, a więc może popełnić je każda osoba. E. zbyteczne w realiach tego procesu było wywodzenia przez obrońcę, że oskarżony R. C. (1) w rzeczywistości nie był trenerem M. M. (1), gdyż całość materiału dowodowego bezspornie wykazywała, że w owym czasie R. C. (1) otaczał opieką pokrzywdzoną i z pewnością wiedział o tym, że jest ona osobą uczestniczącą we współzawodnictwie sportowym, z którym wiąże się zakaz przyjmowania pewnych substancji. W tym miejscu trzeba też odwołać się do wyżej poczynionych ustaleń faktycznych wynikającej z oceny dowodów zebranych w tej sprawie, których wynika, iż rzeczywiście R.

C. (1) podał podczas tych zawodów pokrzywdzonej kilka tabletek leku P., który to lek zawierał inkryminowaną substancję niedozwoloną. W ocenie Sądu Rejonowego fakt ten został w należyty sposób wykazany przez oskarżyciela publicznego i negacja tego faktu przez oskarżonego i jego obrońcę okazała się nieskuteczna. Niemniej jednak samo wykazanie iniekcji tego środka przez R. C. (1) M. M. (1) jest nie wystarczające do stwierdzenia, iż dopuścił się on zarzucanego mu występk. Mianowicie zgodnie z art. 8 k.k. występki można popełnić nieumyślnie tylko i wyłącznie wtedy gdy ustawa tak stanowi. Oczywiście jest zarazem stwierdzenie, iż określenie ustawy odnosi się do każdego aktu prawnego kreującego czyn zabroniony mieszczący się w definicji przestępstwa, a więc także w ustawy o sporcie. Równocześnie należy skonstatować, że inkryminowany art. 48 ust. 2 tego aktu prawnego owej klauzuli nie zawiera. Tym samym obowiązkiem oskarżyciela publicznego było wykazanie, że R. C. (1) całości znamion dopuścił się umyślnie, a więc czy to z zamiarem bezpośrednim czy wynikowym. Natomiast definicje pojęcia umyślności ustawodawca określił w

art. 9 § 1 k.k. wedle którego czyn zabroniony popełniony jest umyślnie, jeżeli sprawca ma zamiar jego popełnienia, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi. W doktrynie prawa karnego wyróżnia się dwa aspekty owej umyślności mianowicie aspekt intelektualny, stan świadomości sprawcy w chwili czynu oraz aspekt woluntatywny tj. jego chęć realizacji znamion czynu zabronionego. Jak wynika z cytowanego przepisu do przyjęcia umyślności niezbędne jest wykazanie, że sprawca miał świadomość możliwości popełnienia czynu zabronionego. W kontekście tego przestępstwa ową świadomość możliwości należy upatrywać w wiedzy sprawcy, iż dany lek/produkt podawany zawodnikowi zawiera substancję niedozwoloną. Od tego niezbędnego do wykazania zamiaru stan należy odróżnić sytuacje kiedy sprawca jako osoba zajmująca się sportem/uczestnicząca w nim powinna wiedzieć że dana substancja takie środki niedozwolone zawiera bądź też powziąć w tym zakresie wątpliwości. Taki stan bowiem jest typowy dla pojęcia nieświadomej nieumyślności wywodzony z następującego stwierdzenia ustawodawcy w art. 9 § 2 k.k. czyn

zabroniony popełniony jest nieumyślnie, jeżeli sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnia go jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał albo mógł przewidzieć. Do tego w aspekcie niniejszej sprawy należy zwrócić uwagę na znamię modalizujące odpowiedzialność karną za ten występki sprowadzające się do tego, że w przypadku sportowca dorosłego owo podanie substancji niedozwolonej musi odbyć się bez wiedzy tego zawodnika. W doktrynie spornym jest czy ów brak wiedzy sprowadza się jedynie do braku świadomości zawodnika co do samego faktu iniekcji tak też np. M. I. czy też wystarczy brak wiedzy odnośnie faktu, że owa iniekcja dotyczy substancji niedozwolonej. Sąd Rejonowy uznaje, że prawidłowym jest to drugie rozumienie, gdyż z pewnością nagannym jest wprowadzenie w błąd zawodnika odnośnie charakteru dobrowolnie przyjmowanej substancji, zwłaszcza biorąc pod uwagę istniejące między osobami kooperującymi w sporcie zaufanie. Zarazem tego rodzaju rozumienie tego pojęcia mieści się w ustawowym sformułowaniu bez wiedzy. Niemniej jednak

wypada zwrócić uwagę iż nawet biorąc za prawidłowy ten drugi punkt widzenia karalne może być tylko stan odmiennej świadomości osoby podającej doping od osoby która ten doping przyjmuje. Ustawodawca nie penalizuje bowiem samego brania dopingu przez osoby dorosłe, lecz tylko wówczas gdy robione jest to bez ich wiedzy. Przedkładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż oskarżyciel publiczny w żadnym zakresie nie udowodnił faktu, że R. C. (1) miał świadomość tego, że podawane przez niego lekarstwo zawiera substancje niedozwoloną. O powyższym świadczy przede wszystkim zeznania obiektywnego świadka oskarżenia K. K. (2), który wprost powiedział, że oskarżony w trakcie rozmowy z M. M. (1) w odpowiedzi na zarzuty zawodniczek wskazał wprost, iż nie wiedział, że ten lek zawiera substancje niedozwoloną. Co bardzo ważne R. C. (1) ową wypowiedź artykułował jeszcze na długo przed wszczęciem procesu karnego, a co nadto bez wiedzy dotyczącej słyszenia jego słów przez osobę trzecią. Dodatkowo warto zwrócić uwagę na stwierdzenie K. K. (2), który stwierdził, że owe słowa brzmiały szczerze i wiarygodnie.

Świadek ten podkreślił też, iż z całokształtu rozmowy nie ma wątpliwości, że oskarżony nie podał pokrzywdzonej tego dopingu w sposób celowy/ umyślny. Co więcej to przekonanie przeświadczenie potwierdziła także wielokrotnie zarówno w postępowaniu karnym jak i przed panelem dyscyplinarnym sama M. M. (1), która podkreślała dobrą wolę trenera, który kilkakrotnie podkreślał, że ten lek otrzymał od lekarza i jego charakter sprowadzający się do osłony mięśnia sercowego. Ów stan świadomości R. C. (1) był podyktowany troską o zdrowie zawodniczki, która zmagala się wówczas z problemami zdrowotnymi. Do tego trzeba mieć na względzie oświadczenia pozostałych świadków występujących w tej sprawie, którzy podkreślali brak możliwości celowego podania zawodnicze substancji niedozwolonej. Oczywiście owo stwierdzenie nie przekreśla naganności tego postępowania sprowadzającego się do braku należytej ostrożności, gdyż zarówno trener jak i zawodniczka powinni dokładnie zweryfikować skład tego lekarstwa przed jego iniekcją. Nie sposób jest także argumentować, iż charakter tego

lekarstwa implikował stan świadomości oskarżonego. Nie był to bowiem lek implicite uznawany za substancję niedozwoloną w powszechnym rozumieniu, co byłoby adekwatnym stwierdzeniem do podania sterydów czy też erytropoetyny, hormonu wzrostu itp. Podkreślić należy również, iż R. C. (1) nie miał żadnych powodów do celowego niedozwolonego poprawienia parametrów fizycznych swojej zawodniczki. W tym aspekcie trzeba podkreślić, że M. M. (1) była w owym czasie zawodniczką dość wiekową, nie posiadającą już perspektyw na osiągnięcie wymiernych sukcesów sportowych. Wreszcie R. C. (1) nie był w tym czasie z pokrzywdzoną w żaden sposób skonfliktowany, aby miał mieć na celu spowodowanie jej dyskwalifikacji. Kolejno należy podkreślić, iż obecnie w rywalizacji sportowej doping podaje się w trakcie procesu treningowego, aby zwiększyć jego skuteczność, a nie przy okazji samych zawodów, zwłaszcza zawodów, z którymi obiektywnie związana jest kontrola dopingowa. Podkreślić należy także fakt, że R. C. (1) nie odniósł by żadnej wymiernej korzyści ze wspomagan

zawodniczki na zawodach o przecięż stosunkowo niskiej randze, co trzeba mieć także na uwadze przy rekonstrukcji jego aspektu woluntatywnego. Natomiast ryzyko podania takiej substancji przy pewnej kontroli dopingowej byłoby niewspółmiernie wysokie. Co więcej należy podkreślić, iż to na oskarżycielu publicznym ciążył ciężar wykazania owego stanu świadomości trenera, który nie może opierać się na samym domniemaniu, a winien być wykazany zgodnie z regułami stanowionymi przez przepisy kodeksu postępowania karnego. W tym miejscu należy podkreślić, iż samo orzeczenie panelu dyscyplinarnego nie może tutaj stanowić żadnego prejudykatu. Abstrahując do samodzielności jurysdykcyjnej sądu, należy wskazać na odmienne reguły odpowiedzialności dyscyplinarnej od odpowiedzialności za przestępstwo, gdzie postępowanie przed (...) oparte jest na zasadzie ryzyka, co zostało zresztą wyeksponowane w uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia, od konieczności wykazania umyślności w procesie karnym. Tym samym panel dyscyplinarny nie badał tego czy R. C. (1) miał świadomość charakteru owej substancji

a jedynie uznał, co zostało potwierdzone także w tym procesie iż podał on przedmiotowe lekarstwo pokrzywdzonej. Natomiast jak już wyżej wyjaśniono oskarżyciel publiczny nie wykazał poprzez jakikolwiek dowód umyślności zachowania oskarżonego, przeciwnie świadkowie oskarżenia zgodnie zeznawali, że R. C. (1) podając M. M. (1) to lekarstwo nie zdawał sobie sprawy z tego, że zawiera ono w swoim składzie substancje niedozwoloną. Samo naruszenie przez oskarżonego reguł ostrożności w postępowaniu z dobrem prawnym – niewątpliwie gdyż R. C. (1) jako doświadczony trener musiał zdawać sobie sprawę z konieczności dokładnej weryfikacji wszystkich podawanych sportowcom medykamentów – jest daleko nie wystarczające do przyjęcia umyślności, a wręcz konstytuujące pojęcie nieświadomej nieumyślności, co z uwagi na brak w art. 48 ust. 2 ustawy o sporcie klauzuli nieumyślności nie pozwoliło przypisać oskarżonemu zarzucanego mu występku. To wszystko spowodowało, że Sąd Rejonowy w Nowym Sączu uznał, że w realiach przedmiotowego procesu pomimo wyczerpania całości dostępnego materiału dowodowego

nie wykazano oskarżonemu celowego podania pokrzywdzonej substancji niedozwolonej, co musiało poskutkować stwierdzeniem dekompletacji znamion zarzucanego występkę, a w konsekwencji z uwagi na brak realizacji przez oskarżonego w ramach tego samego zdarzenia historycznego innego przestępstwa, skutkować jego uniewinnieniem.

Dlatego też Sąd Rejonowy w punkcie I uzasadnianego wyroku uniewinnił R. C. (1) od zarzucanego mu czynu

KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

inne zagadnienia

W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii

mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	Jednocześnie z uwagi na złożenie przez obrońcę oskarżonego oświadczenia o poniesieniu przez oskarżonego wydatków związanych z reprezentacją przez adwokata w toku całości postępowania karnego należało przyznać oskarżonemu od Skarbu Państwa koszty według stawek wynikających z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie. W tej mierze stawka podstawowa uległa zwiększeniu o 60 % z uwagi na rozstrzygnięcie sprawy po 4 terminach merytorycznych rozprawy głównej. Nadto należało zważyć także, iż oskarżony korzystał z pomocy obrońcy także w trakcie dochodzenia. W związku z powyższym w punkcie	

	II uzasadnianego wyroku Sąd Rejonowy przyznał oskarżonemu R. C. (1) od Skarbu Państwa kwotę 1704 złotych tytułem wydatków poniesionych przez niego w trakcie procesu.	
III	Natomiast uniewinnienie oskarżonego w połączeniu z normą wynikającą z art. 632 pkt 2 k.p.k. implikowało konieczność obciążenia kosztami procesu Skarbu Państwa, co też Sąd Rejonowy uczynił w punkcie III uzasadnianego wyroku.	
Podpis		